

Latinisk Version

vid

Halsvaarsdexamener i December 1876

Lehr: Jensen

V 1te Klasse

I disse to Dage blev den 27de Legion, sine
Domitius' Valerius' havde straffet delvise af
de pompejianske Soldater, der var bleve udvæn-
rede, og som have havde indskribet krigsmed Hæm-
naablen. Spya og Hæstemastener, lidt ned til Afri-
kas Rigt lidt fra den anden Side af Hispania.
Disse Skibe blev af Vinden vinden, som blæste u-
afbrudt i mange Dage, forhindrede fra at søge
Havn, men paa hele denne Tegn er der udmar-
kede Pladser til at fastholde Ankerene. Da dis-
se var bleve holdt tilbage en lang Tid og var
bleve plagede af Vandmangel, undertog de ved
et Skibe, der var bekvemt til at bringe Ordre, Casar
om dens Ankomst. For at Casar selv kunde da-
ge en Beslutning om hvad han syntes, at der
burde gøres, bød han Skibet og bød hele Flaaden
at følge sig, uden at indskibe en eneste Soldat, for-
di han ikke, naar han yde lidt samværelse langt
bort, vilde blibe Følsomme for dem. Da han var
kommen til det Sted, som hedder Chersonesus,
og havde landt. Postkarlene for at hente Casar,

blev nogle af dem, da de vare gaaede temmelig langt bort fra Skibene for at gjøre Bytte, og snappede af Fjendernes Rytter. Af disse var færdige Agypterne, at Casar selv var kommen ombord paa Flaaden, og at han ingen Soldater havde paa Skibene, efter at have sefaret dette, troede de, at Skabnen havde tilbuddt dem en 2de Lejlighed til at fore Strigen godt. Althaa fordygnede de alle de Skibe, som de havde haft Lejlighedige, med Fjendene og sigtede Casar i Hede, da han var til tilbage med Flaaden. Han vilde ikke kampe paa den Dag af to Grunde, baade fordi han ingen Soldater havde paa Skibene, og Kampen 2de ^{efter} den 2de Time af Dagen, og Vættens Lybde at ville give Medstanderne, som vare bekjendte med Mederne, 2de Fjellid, y heller vilde ingen Opværing til hans Støtte forsvare noget, fordi han var Vættens trovare kunde lagge Marke til dens Tappetted eller Fjghed. Af disse Grunde drager Casar sine Skibe ind

under Land paa et Sted, hvor han ikke mente, at de vilde følge efter ham. Et 2de Skibe var stillet paa Kasars højre Høj langt fra de 2de. Da Fjendene havde faaet Op paa dette, holdt de sig ikke tilbage, men gik Stride med Dak og nogle uden Dak kampede med det med stor Voldsomhed.

L. Jensen.

Latinsk Version

ved

Halvaarsexamen 1876

L. H. Finne mann

6te Klasse

To Dage efter landede den 34te Legion, som Domitius Calvinus havde sammensat i tsien af pompejanske Soldater, og som han havde ladet gaa ombord med Korn, Dekvaaben, Tasteraaben og Krigsmaskiner, ved Aphias Kyst kort udenfor Alexandria. Disse Skibe forhindredes af en Østenvind, som blæste mange Dage i Træk, fra at naa Havn; men Stederne i hele denne Ægn ere udmærkede til at slaa Stenker paa. Da de holdtes tilbage i lang Tid og plagedes af Vandmangel, underrette de Cesar om deres Stokomst ved et hurtigt sejlede Skib. For at Cesar selv kunde tage en Beslutning om, hvad der syntes at burde gøres, gik han ombord og befalede hele Flaaden at følge efter. Han havde ikke ladet nogen Soldat gaa ombord, fordi han ikke vilde blotte Fæstningsværkerne, medens han selv for en kort

Tid drog temmelig langt bort. Da han var kommen til det Sted, som kaldes Chersonesus, og han havde ladet Roerkarlene gaa i Land for at hente Vand, bleve nogle af dem, da de vare gaaede for langt bort fra Skibene for at plyn- dre, opsnappe af Fjendernes Ryttere.

Af disse erfarede Agypterne, at Caesar selv var kommen paa Flaaden og havde ingen Soldater ombord; da de havde erfaret dette, troede de, at Lykken havde frembuot en stor, gunstig Lyk- ked for dem til at kæmpe heldigt. Altsaa forsynede de alle de Skibe, som de havde haft beredte til at sejle, med Forhæmpere og drog Caesar imod, da han vendte tilbage med Flaaden. Han vilde af to Grunde ikke kæmpe den Dag, laa- de fordi han ingen Soldater havde ombord, og fordi han vilde komme til at kæmpe

efter den 10de Time; men Katten syntes at ville indgyde Modstanderne større Tillid, da de vare skjendte med Stederne; og ikke vilde nogen Opmuntring for- maa meget hos hans egne Folk, fordi han om Katten hverken kunde bemær- ke deres Tapferhed eller Fjghed. Af disse Grunde fører Caesar Skibene til Land til et Sted, til hvilket han ikke mente, at de vilde følge ham.

Der var et Skib fra Rhodus paa Caesars højre Fløj, som laa langt borte fra de øvrige. Da Fjenderne havde faaet Øje paa det, afholdt de sig ikke, og fire med Dæk forsynede Skibe og flere uden ^{Dæk} ilede til det.

Latinsk Version.

Halvoarsesamen 1876.

V. Balslev.

VI Klasse.

To Dage efter blev den 3te Legion, som Domitius Calpurnus i
Veien havde dannet af Pompejus'
Soldater, der havde overgivet sig,
og som han havde bragt ombord paa
noogle Skibe tillige med Kornforraad,
Vaaben til Forsvar og Angreb og Skuds-
skjylt, ført over til Afrikas Kyst
lidt paa den anden Side af Alex-
andria. Skibene, som de vare paa,
blev af Jelenvinden, der blæste naf-
brudt i flere Dage, hindrede i at
komme i Havn. Men i hele den Egn
er Habindue fortrinlig sketket til
at fastholde Ankere. Da nu
Sædsterne blev ophoerte i lang Tid,
undersøgte de ved et lille Karlejs
Cesar om dens Ankomst. For selv
at kunne beslutte, hvad der syntes
ham tjenlige, gaar Cesar ombord

paa et Skib og lader hele Flaaden
følge sig. Soldater tog han ingen af
ombord, da han ikke vilde blotte Træ-
ningssværdene, naar han drog lidt
for langt bort fra dem. Da han var
kommen til det Sted, der hedder
Cheronesus, og havde landat nogle
Rorbarle for at heve Vand, blev
nogle af disse, ~~der~~ ^{de fjernede} sig for
langt fra Skibene for at gjøre Byt-
te, fangede af Fjendernes Pythone.
Af disse fik Egypterne at vide, at
Cesar selv var kommen ud til Fla-
den, og at han ingen Soldater havde
paa Skibene; da de fik dette at
vide, mente de, at Skjebnen til-
lod dem en fortrivalig Lykkelighed til
at udføre en Bedrift. Derfor beman-
dede de alle de sejled ^{foraige} Skibe,
de havde, med Soldater og møde
Cesar, da han vendte tilbage med
Flaaden. Af ho Grunde vilde han
ikke kæmpe den Dag, baade fordi

han ingen Soldater havde paa Skibe-
ne, og fordi Klotekken allerede var oven
fird; men Natten mente han vilde
gjøre hans Fjenders mere Lillidspulde,
da de vare bekjende med Skedsofor-
holdene; heller ikke vilde nogen Op-
fordring fra ham til hans Soldater
have stort at sige, da han om Nat-
ten hvorkun kunde lagge Mærke til,
om de vare tapre eller fejge. Af
disse Grunde førte Cesar sine Skibe
ind under Land, hvorchon han ikke
autog, at de andre vilde følge ham.
(Der var paa Cesars højre Fløj et rhø-
diskt Skib, der var anbragt langt fra
de andre. (Da Fjendene fik Oje
paa dette, kunde de ikke styre sig,
men ~~angret det~~ skyndte sig med
stor Hast imod det med fire Skibe
med Dæk og adskillige andre Skibe.

Version

fra Latin til Dansk

ved Kandidateksamen i VI^{te} Klasse 1876

A. J. Oringy.

20
20 Dage derefter sejlede den 37de Legion, som Do-
mitius Calvinus havde sammensat i Asien af
de pompejanske Soldater, der havde overgivet sig,
og sat paa Skibe efterat have forsynet dem med
Korn, Forvarerwaaben, Angrebswaaben og Skotsma-
skinner, til Afrikas Kyster et kort Stykke forbi
Alexandria. Disse Skibe forhindrede af Østenwin-
den, som mange Dage blæste vedholdende, fra at kom-
me i Hav; men i hele det Strøg er Havbunden
udmærket til at ligge for Anker. Medens disse
lang Tid holdtes tilbage og berøvedes af Mangel
paa Vand, imidlertid de ved et Løb Fortøjede sig
om deres Ankomst. Da Caesar selv tog en Plan
om, hvad han syntes, der maatte gøres, bestod
han et Skib og befalede hele Flaaden at følge ham,
idet han ikke satte Soldater paa den, fordi han
ikke vilde blotte Forskæringerne, ~~Da~~ han
drog lidt længere bort. Da han var kommen til
det Sted, som kaldes Personis, og havde landadt paa

Karlene for at forsøge dem med Vand, blev nogle
af dem opsmækkede af Fjendens Skytelse, da de vilde
de plyndre og derfor var gaaede længere borte fra
Skibene. Af disse erfarede Egypterne, at Cæsar selv
var kommen paa en Flaade og ingen Soldater havde
de ombord; efterat have erfaret dette troede de,
at Skibene havde givet dem en fortrinlig Lejlighed
til Bedrift. Altsaa ~~for~~^{orsynede} de alle de Skibe,
som de havde haft sejlsklare, med Forstærkninger,
og de mødte Cæsar, der kom tilbage med Flaaden.
Han vilde ikke kæmpe paa den Dag, af to Græn-
de, baade fordi han ingen Soldater havde paa Ski-
bene, og fordi det allene var efter den tiende
Time paa Dagen; men Natten syntes at ville
bringe Modstanderne større Stillid, fordi de kjendte
Terrainet; og han troede ikke, at nogen Opiumbring
vilde gjøre stort Indtryk paa hans Folk, fordi
han om Natten hverken kunde lægge Markte til,
hvem der viste sig tappere, og hvem fejg. Af dis-
se Grunde lader Cæsar Skibene lande paa et Sted,
hvor han ikke mente, at hine vilde følge efter.

Paa Cæsar's højre Fløj var der ét rhodisk Skib,
der laa langt borte fra de øvrige. Da fjender-
ne fik Øje paa dette, holdt de sig ikke til-
bage, men fire Skibe med Dak og adskillige an-
den Dak ilede imod det med voldsomt Angreb.

August 12te Dec. 1876

Översättning från Latin till Dansk

och

Afgangspröven i Juni 1876

Jörgen Fredrik Bartholin.

Consulen Lucius Emilius Paulus
haaede Maëdonernes Konge Perseus var
Pydnas. Det holdede allerede imod
Middagstid; Marchen var foregaaet
i megen Støv og i den varme Sol; man
fölte allerede Trötthed og Törst, og Mids-
dagens Tiede syntes at ville opflam-
me begge mere. Da de var saaledes
medtagne, besluttede han, endskjøndt
de brændte af Tør, efter at kjæmpe
og ivrige fordreede Signalet, ikke at haste
dem ud imod en fjende, der var frisk
og ikke havde lidt noget. Da mange
i Stillehed misbilligede denne Plan,
vovede Navius alene af alle at paa-
minde Consulen om, ikke at lade Fjende-
nen, som ved at undgaa Slag havde
holdt de foregaaende Sælt herrer for
Nas, slippe sig af Maende. Det var
at befrygte, at han, dersom han gik
 bort om Natten, maatte følge efter med
store Anstrængelse og fare til det
isderste af Maëdonien, og at Sou-
verænen, ligerom for de foregaaende, var

forre, skulde jeg med nød at straffe
den paa Bjergens Consulens Lovde, at
han en anden Gang vilde bevende sin
Opmærksomhed derpaa, som befalede han,
at det var tilstrækkeligt med den gamle
de Sittens overbevisning. Næste Dag holdt
han følgende Tale. Prædike for dig, Pub-
lius Nasica, og for alle dem, der ligesom
du, have haft krommelig skjulte Tanker,
vil jeg ikke trykke mig ned at be-
vende min Opmærksomhed paa Kam-
pen, der er opstod. Thi det er saa længe
fra, at jeg fortogder den Tro, jeg holdt
igaa, at jeg endogaa tror, at Herren ved
den Plan er foret af mig. Derat ikke
mågen af Eders Skak lov, at jeg uden
Grund er af den Mening, velen, saa
anderrig blot med mig, hvormeg det
har været til fordel for Sjælden og
til Skade for os. Nu, først af alt
er jeg sikker paa, at ingen af Eders huse
her forhen har været uvindende, men
hvormeg de omgaa os i Skak, og

at I, ved igaa at betragte den nedfaldne
de Hæjorden, have lagt Mærke dertil. Af
dette vorst ringe Anled var en fjende Til
af Soldaternes bløve efterladt til Bedek,
mig for Trodsat, og I vide, at ikke
alle de fæjeste bløve efterladt til Ber-
vagtning af Opbakningen. Man sat
at alle havde været sammen; tro
vi saa dog, at dette er af ringe Værdi,
at vi nok under god Hjælp fra Gud
saa til, det er vilde jeg end til Hæj-
delag eller i det højeste imorgen, der
som vi saaledes byens, fra den Løj,
hvori vi have opholdt os disse Nat,
Hou der ikke er Forskjel paa, om man
giver en Salutat, hvem hvorsomhelst
med dem ved Maribus idag eller ved An-
bejdet har troattet, Befaling til at
gøibe til Vaaben, naar han er udkendt
i sit Telt, eller man stiller en Sol-
dat, der er troattet ved en lang Mærke
og udmattet af Arbejde, dryppende af
Sved, med Halsen brandende af Tørst,
med Ansigt og Jæm. fulde af Blod

og i den brændende Middagsrod, imod
en Sjæle, der har friske Kræfter, og som
bringer Kræfter med til Slaget, der ikke
have været anvendte før? Hvor kan
ikke, ved Gudens, sandheds berøtt, selv
om han er fejg og udlygt til Prig,
overvinde den dybeste Mand?